3. Koolide siseelu.

Koolide siseelu kujunes 1936. aastal intensiivsemaks kui harva viimasel ajal ja selle intensiivistumist on veelgi ette näha. Selleks aitasid suurel määral kaasa koolijuhatajate ja õpetajate üleriigilised kokkutulekud, kus riigi- ja hariduselu juhid selgitasid meie rahvuspoliitilisi ja kasvatuslikke ülesandeid. 19. jaan., enne rahvahääletust, kogunesid kõik õpetajad ja koolijuhatajad oma maakonnalinna, et ühiselt kuulata riigivanema ja ülemjuhataja raadiokõnesid ja kohalike hariduselu juhtide ettekandeid. Kuigi see kokkutulek oli tingitud enam poliitilise momendi ülesannetest, oli sel omajagu mõju ka kooli kasvatustöösse. Enam pedagoogilise tähe all toimus koolijuhatajate üleriigiline kokkutulek 8. nov. Tallinna, kus riigivanem, haridusminister ja koolivalitsuse direktor esinesid suundanäitavate kõnedega meie kasvatuse vaimu kohta. 28. dets. olid Põhja-Eesti ja 3. jaan. 1937 Lõuna-Eesti koolijuhatajad uuesti koos, et ära kuulata seekord juba koolielu tegelike juhtide (koolival. direktori, haridusnõunikkude jt. ettekandeid kooli kasvatusliku tegevuse korraldamisest.

Neil koosolekutel, eriti viimasel, püstitati nõue, et iga kool koostaks endale kasvatuskava, asuks koolimaja, selle ümbruse ja õppeabinõude kavakindlale korrastamisele, annaks klassijuhatajate tegevusele kindla süsteemi jne. Nende nõuete täitmine lubab ennustada lähemas tulevikus väga intensiivset tegevust meie koolide kasvatusliku külje tõstmisel. Osalt mõjusid selles suunas juba õppeaasta alguseks antud HM-i ringkirjad, kus koolijuhatajaid ja õpetajaid paluti pühendada võitlusele puudustega kasvatusalal suurimat tähelepanu. Eriti soovitati panna enam rõhku õpilaste viisakale käitumisele, puhtusele riietumises jne. Õpetajaid hoia-

Eesti kroonika 1936, lk. 75